



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **Y. Y.**, státní příslušnost Turecko
zastoupená advokátem Mgr. Vratislavem Tauberem
sídlem nám. 28. října 9, Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem
náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 23. 1. 2019, č. j. MV-124937-7/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně (dále v textu i jako „žalobce“) se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tj. Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 10. 9. 2018, č. j. OAM-28822-11/DP-2016, jímž byla podle ust. § 44a odst. 4 ve spojení s § 46a odst. 2 písm. h)

zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů v platném znění (dále jen „zák. č. 326/1999 Sb.“ nebo „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Žalobkyně v podstatě v žalobě uplatnila jediný žalobní bod, a to v části II. žaloby, v němž namítla to, co již učinila předmětem odvolací námitky. Tedy nejprve uvedla, že důvodem žalovaného rozhodnutí byla skutečnost, že otci žalobkyně byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti povolení k pobytu za účelem podnikání a žalovaný na základě její námitky doplnil do správního spisu rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, kterým byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu otci žalobkyně a i rozhodnutí o odvolání, kterým bylo toto rozhodnutí napadeno, tj. rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2018, č. j. MV-107339-8/SO-2017, avšak k tomuto rozhodnutí nebyl připojen žádný doklad o tom, že bylo doručeno způsobem popsáným žalovanou v žalobou napadeném rozhodnutí, tedy do datové schránky zmocněnce zástupce otce žalobkyně. Žalobce má tak zato, že v rozporu s ust. § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, nebyl seznámen se všemi podklady pro rozhodnutí a rozhodnutí je tak nezákonné.

2. Žalobkyně navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:
5. Mezi účastníky nejsou sporné a ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti:
6. Žalovaným rozhodnutím bylo rozhodováno o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, a to na základě skutečnosti, že otci žalobkyně bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tedy v případě žalobkyně a její žádosti byl nositelem oprávnění ke sloučení rodiny její otec. Ten však neuspěl se svojí žádostí o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Žádost o prodloužení doby platnosti tohoto povolení byla otci žalobkyně zamítnuta a rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zamítnutí této žádosti otce žalobkyně bylo v odvolacím řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 5. 2018, č. j. MV-107339-8/SO-2017 zamítnuto. Správní orgány tak ve vztahu k žádosti žalobkyně vycházely ze skutečnosti, že otec žalobkyně již v době rozhodování o její žádosti neměl pobytové oprávnění na území České republiky, tedy že žalobkyně nemůže na území České republiky nadále plnit účel pobytu, pro který požádala na základě žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny a její žádost tedy byla zamítnuta. V tomto případě bylo tak správně aplikováno ust. § 42a odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle něhož povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny se cizinci udělí, jestliže cizinec, se kterým má být umožněno společné soužití rodiny, je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu a pobývá na území po dobu nejméně 15 měsíců; jde-li o

sloučení manželů, současně musí každý z nich dosáhnout věku 20 let. Podle ust. § 46a odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců ministerstvo dále zruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo toto povolení vydáno, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadu tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

7. V dané věci tak nepochybně stěžejním podkladem pro vydání žalovaného rozhodnutí bylo předchozí rozhodnutí o zamítnutí žádosti otce žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, neboť právě na existenci tohoto povolení bylo vázáno vydání povolení pro žalobkyni na základě její žádosti. Žalobkyně tak měla právo se seznámit s tímto podkladem, tedy zejména s rozhodnutím výše zmíněným, tj. s rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 5. 2018, č. j. MV-107339-8/SO-2017 (dále jen „rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2018“). Žalobkyně již v řízení před správním orgánem I. stupně a následně i v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně namítla, že ve vztahu k tomuto rozhodnutí není zřejmé, jakým způsobem bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2018 doručeno. Tuto námitku opětovně uvedla i v žalobě. Krajský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného k této odvolací námitce, uvedeným v žalovaném rozhodnutí. V projednávané věci žalobkyně ve správním řízení a ani v žalobě nezpochybnila skutečnost, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti otce žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání bylo zamítnuto na základě tohoto rozhodnutí 18. 5. 2018, č. j. MV-107339-8/SO-2017, ani nezpochybnila skutečnost, že toto rozhodnutí bylo doručeno na základě plné moci, pouze namítala, že tato skutečnost nebyla ve správním spise doložena. Podkladem pro vydání žalovaného rozhodnutí bylo zmíněné rozhodnutí ze dne 18. 5. 2018, č. j. MV-107339-8/SO-2017, podkladem nebyl doklad o doručení tohoto rozhodnutí účastníkům řízení o žádosti otce žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. S tímto rozhodnutím se žalobkyně měla možnost seznámit, nebylo tak porušeno ust. § 36 odst. 3 správního řádu.
8. Navíc zmíněné rozhodnutí ze dne 18. 5. 2018 bylo doručeno do datové schránky zmocněného zástupce otce žalobkyně a nabylo právní moci, jak vyplývá z dokladu o doručení této písemnosti, založeno ve spisu předloženého žalovaným.
9. Správní orgán I. stupně i žalovaný tak správně vycházely z výše uvedené platné právní úpravy a přihlédly ke skutečnosti, že otci žalobkyně platnost zmíněného povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání prodloužena nebyla, čili v daném případě nemůže žalobkyně splnit účel, pro který jí bylo povolení vydáno, a nemůže tento účel plnit ani v případě žádosti o prodloužení tohoto povolení, žádost žalobkyně byla správně zamítnuta. Rovněž nebyla porušena žádná procesní práva žalobkyně a žalobu krajský soud jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
10. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, neměla proto právo na náhradu nákladů řízení, a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 8. srpna 2019

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu